

Mestská polícia hl. m. SR Bratislavy
Gunduličova 10
811 05 Bratislava
Slovenská republika

Váš list číslo/zo dňa

Naše číslo

Vybavuje/linka

Bratislava

07. 03. 2025

Vec

Žiadosť o zaslanie výkladového stanoviska

K Vašej žiadosti o zaslanie výkladového stanoviska uvádzame:

I.

Otázkou, či je súčasný stav regulovaného parkovania (PPS) zavedený mestskou časťou Bratislava – Petržalka v súlade s platnou legislatívou, smerujete k výkladu a aplikácii § 6a a súvisiacich ustanovení cestného zákona (zákon č. 135/1961 Zb.). Keďže cestný zákon patrí do gescie Ministerstva dopravy SR, postúpili sme v tejto časti Vašu žiadosť z dôvodu vecnej príslušnosti na priame vybavenie Ministerstvu dopravy SR.

Vzhľadom na to, že cestný zákon sa v tomto úzko týka aj zákona o cestnej premávke a vyhlášky o dopravnom značení, dovoľujeme si k tomu uviesť naše vyjadrenie:

§ 6a bol do cestného zákona doplnený v roku 2011 (zákonom č. 249/2011 Z. z.), pričom podľa dôvodovej správy malo ísť o náhradu za (v roku 2007) zrušenú možnosť vyberať miestnu daň za dočasné parkovanie motorových vozidiel (ako súčasť miestnej dane za zabratie verejného priestranstva), čo obciam spôsobovalo problémy pri spolplatňovaní parkovania. Prezentovaný účel však nekorešponduje úplne so samotným legislatívnym znením, ktoré navyše aj obsahuje niektoré rozporné ustanovenia.

Podľa prvej vety v § 6a ods. 1 môže obec na účely organizovania dopravy všeobecne záväzným nariadením ustanoviť úseky miestnych ciest na dočasné parkovanie motorových vozidiel a na stanovištia vozidiel taxislužby. Spolplatnenie parkovania je však len jedným zo spôsobov organizovania (regulovania) dopravy na území obce. Pri akceptovaní právneho názoru prokuratúry by pri doslovnej aplikácii tejto vety potom vyplývalo, že aj akékoľvek iné spôsoby organizovania dopravy vo forme dočasného parkovania musia byť obcou schválené vo všeobecne záväznom nariadení – a to aj keď regulácia parkovania nie je limitovaná úhradou parkovného. Ako príklad možno uviesť parkovacie miesta pre osoby so zdravotným postihnutím, pre zásobovanie, pre zákazníkov nejakého obchodu alebo klientov/návštevníkov určitého objektu, časovo obmedzené parkovacie miesta a pod.

To je vlastne aj predmetom protestov prokurátora v predmetnej veci, keď obmedzenie parkovania len pre rezidentov a ich návštevy (bez spolplatnenia) nepostačuje urobiť vo forme určenia použitia dopravného značenia, ale musí byť podľa právneho názoru prokurátorov upravené vo všeobecne záväznom nariadení obce. Dokonca aj len samotné

vyznačenie parkovacích miest na miestnych cestách, bez akéhokoľvek obmedzenia parkovania, spadá pri takomto prísne formalistickom výklade pod súčasné znenie prvej vety v § 6a ods. 1, pretože aj tým sa istým spôsobom reguluje parkovanie. Úplne by sa tým teda obciam a cestným správny orgánom znegovala možnosť regulovať statickú premávku prostredníctvom určovania použitia dopravného značenia.

Rovnako nelogicky pôsobí aj potreba určovať stanovištia taxislužby všeobecne záväzným nariadením obce – tie totiž nie sú parkovacími miestami pre vozidlá konkrétnej taxislužby (ako bolo v minulosti častokrát nesprávne aplikované), ale pre taxislužby ide o analogické miesta ako sú zastávky pravidelnej verejnej dopravy, teda majú byť riešené štandardne prostredníctvom určovania dopravného značenia.

Predmetná veta taktiež hovorí iba o úsekoch miestnych ciest, ako keby obec nemohla na dočasné parkovanie určiť úseky ciest I., II. a III. triedy alebo úseky účelových ciest aj keď sú v jej správe/vlastníctve.

Podľa druhej vety v § 6a ods. 1 musia byť parkovacie miesta a stanovištia taxislužby označené zvislými a vodorovnými značkami. Toto je zásada umiestňovania dopravného značenia, ktorá do cestného zákona jednak nepatrí a hlavne je aj vecne nesprávna, keďže parkovacie miesta, ktoré sú zrejmé zo svojho stavebného prevedenia, nemusia byť vyznačené vodorovným značením (napr. parkovací pruh so stavebne odlišným povrchom oproti vozovke), čo vyplýva z § 61 ods. 1 zákona o cestnej premávke a následne aj z technických podmienok Ministerstva dopravy SR TP 117.

Zároveň v cestnom zákone absentuje vzťah medzi všeobecne záväzným nariadením obce podľa § 6a a určením použitia dopravného značenia podľa § 3. Všeobecne záväzné nariadenia obce sú totiž všetci povinní dodržiavať samé osebe, preto by de iure ani žiadne dopravné značky v týchto prípadoch nemuseli byť použité.

Právne názory prokuratúry preto vzhľadom na uvedené považujeme za nesprávne, ktoré nijak nezohľadňujú účel právnej úpravy, štruktúru právnej normy, jej vzájomné vzťahy a logické nadväznosti. V protestoch prokurátorov sa operuje pojmom „rezidenčné parkovanie“, ktorý vzťahujú na režim podľa § 6a cestného zákona, hoci taký pojem sa nikde v právnych predpisoch nenachádza a ani vôbec nijak z § 6a cestného zákona nevyplýva. Uvádzaná judikatúra sa týka vždy plateného parkovania (teda nemá žiaden vecný súvis s prípadom) a v kontexte časového obdobia predmetných súdnych rozhodnutí, ktoré samozrejme vychádzali z vtedy platnej a účinnej legislatívy, je aj značne otáznave ich automatické preberanie v súčasnosti. Prezentované „jediné právne konformné riešenie“ v protestoch prokurátorov (realizácia petržalského parkovacieho systému voči všetkým osobám bezodplatne a bez právneho postihu za nesprávne parkovanie) je navyše aj vnútorne rozporné so zvyšnými časťami protestov a ešte k tomu aj s právnym poriadkom Slovenskej republiky (ignorovanie zásady ex officio).

II.

K otázke posúdenia správnosti rozhodnutia nadriadeného orgánu (krajský dopravný inšpektorát), ktorý vyhovel protestu prokurátora, nám neprináleží sa vyjadrovať. Z nám známych dokumentov a na základe posúdenia znenia a stavu súvisiacej legislatívy však máme za to, že neexistuje dôvod, pre ktorý by kontrolné a dohľadové orgány (či už Policajný zbor alebo obecná/mestská polícia, resp. obec/mesto) mali a mohli akokoľvek tolerovať neposlúchnutie pokynov vyplývajúcich z dopravných značiek a nevyžadovať ich dodržiavanie, resp. nesankcionovať ich nedodržanie.

Keďže protest prokurátora sám osebe nemá žiadne právne účinky na rozhodnutia (opatrenia), voči ktorým smeruje, stále platí prezumpcia ich správnosti a zákonnosti. Navyše sa v protestoch prokurátorov úplne opomína skutočnosť, že dopravné značky sú schválené rozhodnutím podľa § 3 ods. 2 cestného zákona, čiže aj keby Petržalka vyhovel hneď prvému protestu prokurátorky, ktorý smeroval voči dokumentu „Zásady parkovania v zónach regulovaného parkovania v mestskej časti Bratislava – Petržalka“, ktorých schválil starosta mestskej časti, a tento dokument by zrušila, samotné určenie použitia dopravného značenia by ostalo platné a účinné, značky umiestnené v súlade s týmto určením by vodiči boli tak či tak povinní dodržiavať, akurát by vôbec nebolo pre vodičov jasné a známe, akým spôsobom sa dopracujú k oprávneniu parkovať či už ako rezident alebo ako návšteva.

Aj keď k samotnému zneniu dodatkových tabuliek určených v rámci „petržalského parkovacieho systému“ možno mať výhrady, dostatočne jasne a zrozumiteľne určujú pravidlá parkovania. Vodiči, ktorí porušia toto dopravné značenie, sa dopúšťajú priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. l) zákona o priestupkoch v spojení s § 3 ods. 2 písm. b)

zákona o cestnej premávke (neposlúchli pokyn vyplývajúci z dopravnej značky), t. j. nie v spojení s § 25 ods. 1 písm. n) zákona o cestnej premávke, keďže v prípade PPS, PAAS ani akejkoľvek inej „rezidenčnej“ parkovacej regulácie nejde o vyhradené parkovanie (vyhradené parkovanie sa týka len parkovacích miest pre osoby so zdravotným postihnutím a vyhradeného parkovania v užšom slova zmysle, t. j. kombinácie značky Zákaz zastavenia a dodatkovvej tabuľky Vyhradené parkovanie, resp. jej staršieho ekvivalentu P-RESERVE).

Na vedomie: Prezídium Policajného zboru, odbor dopravnej polície

Informatívna poznámka - tento dokument bol vytvorený elektronicky